

MED HÅP

til alle folk

Nr. 3-4/2020

4

40-årsjubileum
- vi feirer 40 år
med OM-kontor i
Norge

8

Skipstjenesten
50 år - høsten
1970 ble Logos
satt inn i OMs
tjeneste

12

**Med hjerte for
India** - OM Norge
engasjerer seg i
nytt arbeidsfelt

OM NORGE

Operasjon Mobilisering arbeider i over 110 land og motiverer og utrunder mennesker til å dele Guds kjærlighet med folk over hele verden.

OM ønsker å hjelpe til med menighetsplanting og styrke eksisterende menigheter, særlig der Kristus er minst kjent.

OM NORGE er organisert som en forening med medlemmer som har stemmerett på årsmøtet.

OMs visjon er å se levende fellesskap av Jesus-etterfølgere blant de minst nådde.

Adresseendringer:

Flyttet? Send din nye adresse til:
info.no@om.org

Med HÅP til alle folk

Redaktør: Bente Hinz

Grafisk design: Anne-Berit G. Aanestad

Trykk: Synkron media

Annonser:

Kontakt OM-kontoret eller

Anne-Berit Aanestad

Anne-Berit.Aanestad@om.org

Gaver:

OM Norge er en ideell organisasjon som er helt avhengig av gaver. Gaver gir mulighet til skattefritak

om du gir oss om ditt personnummer pr.

e-post eller telefon. Ønsker du å støtte

OMs arbeid, kan du gi en gave via:

Bankgiro: 3000 14 81009 eller

Vipps: 103515

Styreleder: Gulleik Vatnebryn

Styremedlemmer: Elizabeth Bonett-Smith

Gunn Reme Benestvedt, Astrid Færden

Gaare, Johan Petur Johannesen

OM Norge

Svalekollen 6 B, 4626 Kristiansand

Telefon: 915 41 819

Bankgiro: 3000 14 81009

info.no@om.org

www.om.org

Innhold

Landsleder har ordet	3
40-årsjubileum i OM Norge	4
Minner fra OM i Frankrike sommeren 1969	6
OMs skipstjeneste 50 år	8
Med hjerte for India	12
OM Sverige 50 år	14
Besøk fra Bildøy bibelskole	15
Love Slettheia språkkafé	18

#omnorge

Følg oss på

Forsidebildet viser OM Norges grunnlegger, Roar Haldorsen Strat, som taler på 40-årsjubileet på Vegårtun.

Foto: Anne Marie Warp

● LANDSLEDER har ordet

*Herren er min hyrde, jeg mangler ikke noe.
Salme 23, 1*

Hvem vil du velsigne?

Wow! Forstår vi virkelig omfanget av hva denne salmen forteller oss om Gud? Og om oss som har satt vår lit til Ham? Vi snakket nettopp i vårt lille team her om hvordan vi mennesker ofte sammenlignes med sauer i bibelen, dyr som ofte blir sett på som «dumme», og som ikke kan klare seg selv. Ja, hvis en sau faller og lander på ryggen med bena opp, klarer den ikke å snu seg rundt og reise seg opp selv. Derfor trenger den - og vi - hyrden. Og når vi har hyrden, mangler vi ikke noe.

Har du lagt merke til at før David skriver om hvordan Gud dekker bord for ham like foran øynene på fienden, så har han skrevet om hvordan Gud vår far leder oss til grønne enger og til hvilens vann? Og i begynnelsen av vers 3: «Han gir meg nytt liv». Vi vet jo godt at Gud ikke har lovet oss et liv med bare dans på roser, men før han fører oss inn i disse «prøvelsene» sørger han for at vi er uthvilt og har fått styrke fra ham. Derfor kan vi gå inn i vanskelige tider uten å frykte noe ondt. Derfor kan vi glede oss midt i problemene vi møter. Vi har ingen grunn til å frykte noe. Vi har hyrden. Vi har livet. Vi mangler ingen ting. Uansett hvilken situasjon vi er i.

Det nærmer seg jul, og det blir mye forberedelser og planlegging av presanger og mat, og da gjerne til oss selv, som allerede har overflod og overfylte boder med ting vi ikke trenger. Hva om vi som ikke mangler noe, kunne ha tenkt enda mer denne jula på noen som mangler både hyrden og mange viktige ting for å ha det greit i dette livet? Jeg gleder meg til å gå å kjøpe julegaver til familier på Slettheia denne jula. Hvem vil du velsigne denne jula? Som ikke har? Som ikke vet?

God jul!

Bente Hinz,
Landsleder for OM Norge

40-årsjubileum i OM Norge!

I 1980 åpnet OM kontor i Norge. Da hadde OMs leder i Sverige, Hans Ström, i flere år regelmessig besøkt Norge for å utfordre ungdom til å nå verden med evangeliet. Mange hadde tatt utfordringen og reist på team, og noen hadde vært med på å forberede OM-skipet Logos' besøk i Oslo i 1976. Men så, høsten 1980, ble OM i Norge startet som en del av den kristne bokkaféen Telos i Oslo med Roar Haldorsen som leder og to medarbeidere, Anne Nyerrød (Brundtland) og May Vestar (Onsrud).

Tekst: Anne-Berit G. Aanestad

Foto: Arkiv

Siden den gang har hundrevis av ungdommer - og voksne - blitt sent ut på kort- og langtids-team fra OM Norge, og mange har hatt en kortere eller lengre periode som medarbeider på OM-kontoret, enten på heltid eller deltid.

Noen av oss var samlet på Vegårtun leirsted på Vegårshei den første helgen i november for å feire OMs 40 år i Norge. Riktig nok hadde norske OMere reist ut i flere år før det ble et fysisk kontor her, men da via det svenske OM-kontoret.

Jubileet ble litt begrenset på grunn av koronarestriksjoner. F.eks. skulle OMs grunnlegger, George Verwer, ha vært med, men heldigvis har vi digitale hjelpemidler som gjorde det mulig å intervju ham på direkten lørdag kveld. Vi fikk også formidlet hilsener

Øverst: Norske ungdommer sendes ut på sommerteam fra det nystartede OM-kontoret i Oslo.

I midten: Roar Haldorsen er OM Norges første landsleder.

Nederst: I 1981 begynte Anne Marit Torsvik (Viljoen) som sekretær på OM-kontoret. Senere har hun vært både daglig leder og landsleder, og har hatt ulike verv i OM internasjonalt.

på storskjerm fra flere andre som har vært viktige i oppbygningen av OM i Norge. De eldste av dem, og som har vært med i OM-arbeidet i Norge lenge før vi fikk eget kontor, var Hans og Ruth Ström. Fra sofakroken sin i Småland i Sverige fortalte Hans bl.a. at han ser tilbake med glede og takknemlighet på alle Norgesreisene der han alltid ble møtt varme og kjærlighet. Han trakk også frem det gode arbeidsfellesskapet i styret i OM Norge. Hans var konstituert landsleder i OM Norge i flere år på 90-tallet, og møtte trofast opp på alle styremøtene.

Helgen ble avsluttet med nattverd-gudstjeneste søndag formiddag, der OM Norges første leder, Roar Haldorsen Strat, talte. Han trakk frem mange minner fra familiens tid i OM, og kunne gjennom alt vitne om at Gud hadde vært trofast.

Øverst: OMs grunnlegger George Verwer kunne ikke komme, men var med oss via storskjerm.

I midten: Ruth og Hans Ström har betydd mye for OM i Norge.

Nederst: Styreleder Gulleik Vatnebryn overrakte blomster til Lillis Herborg og Roar Haldorsen Strat for deres mange-årige innsats for OM i Norge.

Jubileet ble arrangert i naturskjønne omgivelser på Vegårtun leirsted i Vegårshei. Foto: Anne-Marie Warp

Minner fra OM i Frankrike sommeren 1969

Tekst: Signe Marie Haugland, foto: privat

Jeg gikk siste året på lærerskolen i Kristiansand da jeg første gang hørte om OM. Jeg var veldig opptatt av evangelisering på den tiden, og var blant annet ansvarlig for en traktat-aksjon til alle husstander i Kristiansand. Så å bruke en sommer på evangelisering i Frankrike hørtes veldig interessant ut. Jeg hadde studert litt fransk, og mente selv at jeg klarte meg sånn noenlunde når det gjaldt språket.

Jostein Stokkeland (*den første som reiste på OM-team fra Norge i 1966, red. anm.*), som underviste ved KG i Oslo, var ansvarlig for å rekruttere folk til OM. Vi hadde samlinger i hans lille leilighet for de som var interesserte. Jeg husker en gang han hadde kjøpt inn et lite kjøttstykke som han mente skulle bli til middag for oss alle. Jeg tenkte i mitt indre at her trengte vi et nytt «brødunder», og merkelig nok ble vi alle mette.

Sommeren 1969 hadde vi først forberedelser i Sverige for alle fra Skandinavia. Det var et hektisk program, inkludert en bønneatt.

Bønnemøte i dokøen

Så dro vi videre til Leuven i Belgia med alle slags velbrukte kjøretøy. Der skulle vi få opplæring og bo på en gammel fabrikk med sementgolv. Jeg oppdaget første natten at den gamle luftmadrassen jeg hadde fått låne av en venn ikke holdt på luften, så jeg måtte pent sove på den harde sementen. Å komme til på det provisoriske toalettet betød å stå i lang kø. Jeg husker at George Verwer kom og skjente på oss fordi vi ikke brukte tiden i kø til bønn. Han omorganiserte køen slik at to og to skulle be sammen på vei framover. Etter det

var dokøen alltid en bønnekø. Ellers hadde jeg misforstått mel-lingen om at ermeløse kjoler ikke var tillatt. Jeg gikk rundt i over 30 varmegrader med lange ermer og svettet mens alle de andre jentene gikk i kortermede sommerkjoler.

Kastet i fengsel

Så kjørte vi sørover mot en forstad til Paris, der vi skulle evangelisere ut fra en liten baptistmenighet. Den gamle folkevognbussen knirket og klaget, men vi kom da fram til slutt. Ingen av de andre på teamet, fem amerikanere og to jenter fra England, kunne fransk. Vi gikk på husbesøk to og to, og da skulle vi skifte på å snakke og å være forbeder. Da hun jeg gikk sammen med leste opp fra et ark med sin engelske aksent, gikk døra fort igjen - hun på innsiden skjønte ikke et ord. Ute på gata gikk det litt lettere å samtale med ungdommer som kunne litt engelsk. Men da kom politiet og arresterte hele teamet. Vi ble satt i fengsel for en dag, for det er forbudt å evangelisere på gata i Frankrike. Jeg husker enda den gledesrusen vi kjente over at vi var i fengsel for Jesu skyld. Vi fikk også vitne for noen av fangevokterne.

Språkproblemer

En søndag ble vi invitert til en stor og ærverdig kalvinistisk menighet, der vi skulle delta med sang og vitnesbyrd. Siden jeg var den eneste som kunne fransk, fikk jeg dele vitnesbyrdet mitt. Jeg hadde så vidt begynt å snakke da

Illustrasjonsfoto, OM arkiv

hele kirkesalen brølte av latter. Dette gjentok seg med faste mellomrom. Jeg ble mer og mer nervøs, og lurte på om det var klærne mine det var noe galt med. Da jeg endelig satte meg, fikk jeg forklaringen: Hver gang jeg skulle si synd (péch ) hadde jeg sagt ferskenes (p che) i stedet.

Alle må drikke litt!

Den siste kvelden ble vi invitert på en bedre middag i prestegården. Presten hadde spart en god vin i kjelleren til en passende anledning. Nå ville han spandere på oss. Hele teamet var avholdsfolk, og vi så på den amerikanske lederen for   få vite hva vi skulle gjøre. Ordren kom klart og tydelig på engelsk: «Everyone drinks a little bit!» Slik kom vi oss ut av en kinkig situasjon.

Etter mange år m tte jeg George Verwer og kona hans igjen, da han talte på et kristent universitet i Tulsa, Oklahoma, mens jeg studerte der. Han var blitt litt mildere i uttrykksformen, men var fremdeles like ivrig etter   nå verden med evangeliet.

OMs skipstjeneste 50 år

15. oktober 1970 - visjonen har blitt virkelighet. Etter flere år med bønn og planlegging, var dagen kommet for å underskrive salgskontrakten for det første skipet, Logos.

Tekst: Julie Knox, foto: OM arkiv

Logos Hope på vei til Bahamas.

En vanvittig idé

Seks år tidligere hadde George Verwer foreslått den utrolige ideen. Det måtte finnes en bedre måte å hjelpe OMs nye arbeid i India og nabolandene på som ikke involverte lange, farlige reiser med gamle varebiler. Fly var for dyrt, men et skip kunne frakte både mennesker, bøker og biler, og i tillegg utgjøre en plattform for arrangementer og en base for å tjene lokalsamfunn.

«Ja, det var en utfordring å få folk med på dette, noen trodde det hadde rablet fullstendig for meg,» innrømmer George.

Ingen i OM hadde erfaring med å drifte skip. Hvor skulle de ta pengene fra, for ikke å snakke om mannskap? Men George Verwer og hans med-

grunnlegger, Dale Rhoton, ga ikke opp, og etter hvert fikk visjonen mer støtte. En engelsk kaptein sa opp jobben for å hjelpe til med å finne et passende skip, kristne sjømenn fortalte om prosjektet i menigheter, og snart begynte pengene å komme inn.

Logos

I september 1970, på OMs årskonferanse, fikk George høre at et dansk fartøy, Umanak, igjen var til salg: «Jeg kjente i hjertet at dette var det skipet vi skulle gå for, og det var enighet på konferansen. Jeg fløy til Danmark for å betale depositumet, og vi avtalte levering i oktober. Det var et mirakel at vi kunne kjøpe dette gamle skipet og klargjøre det til tjeneste. Dagen vi signerte kontrakten hadde vi fått inn

I 1994 møttes de to skipene Doulos og Logos II i Toulon i Frankrike.

halvparten av pengene. Vi måtte få inn resten, 700.000 kroner, temmelig raskt! Gud sørget for det.» Umanak ble til Logos, 'Ordet' (gr.), og refererer til Jesus Kristus - ordet som ble menneske.

Alle mann på dekk for Jesus

I disse pionerdagene måtte alle trå til der det trengtes. Det var uvanlige levekår, nesten-ulykker, begeistring over å være med på noe nytt og ukjent, og en fullstendig avhengighet av det virkelige drivstoffet: Bønn. Noen ganger ble vi i en havn lenger enn planlagt, mens vi ventet på gaveinntekter til drivstoff, nødvendige papirer, en viktig maskindel eller kvalifisert personell. Hindringer som uvær, politisk uro eller tillatelser fra myndigheter, ble bedt over og svarene kom, – noen ganger over natten, men gjerne i det som opplevdes som 'tolvte time'. Å være med på dette var svært trosbyggende, og førte til et livslangt kall til kristent arbeid for tusenvis av troende fra mange land.

Nye skip

Logos var i drift til 1988, Doulos fra 1977 til 2009, Logos II fra 1989 til 2008 og dagens skip, Logos Hope, ble satt inn i tjenesten i 2009. I løpet av disse 50 årene har skipstjenesten opplevd både prøvelser og tragedier, men Gud har vært trofast gjennom alt som har skjedd.

Skjær i sjøen

Etter planen skulle Logos Hope i 2020 besøke Europa for å markere jubileet. Koronaviruset endret alt, og skip og mannskap er nå på Bahamas for å hjelpe øyboerne med gjenoppbyggingen etter orkanen i fjor, som gjorde store ødeleggelser.

En aldrende "kaptein" minnes

Fra sitt hjem i London reflekterer den nå 82 år gamle George Verwer: «For femti år siden i København sto jeg på dekket til Logos - vårt skip! Vi gleder oss over alt Gud har gjort gjennom våre fire skip. Minst 100 millioner mennesker over hele verden har kommet i kontakt med evangeliet, tusenvis har bekjent troen og bare himmelen vil fortelle hele historien. Vi er så takknemlige til Gud for de utallige medarbeidere, forbederne og støttespillere som har vært med.»

Med stø kurs fremover

Seelan Govender, leder for OMs skipstjeneste i dag, sier: «Vi ser tilbake på alt skipstjenesten har betydd i disse 50 årene i stor ydmykhet over at Gud har brukt oss til sin ære. Evangeliets budskap skaper forvandling, og millioner har opplevd denne kraften i sine liv og samfunn gjennom møtet med et av våre skip. Dette budskapet driver oss hele tiden fremover, det er fortsatt flere millioner som trenger å oppleve Guds kjærlighet.

Norske sjøfarere

Tekst: Anne Marit T. Viljoen

Foto: OM arkiv

Norske Bjørn Kristiansen ble den første kapteinen som seilte med Logos. Om bord traff han Ann fra England, som ble hans kone. Mange andre norske OMere har tjenestegjort på skipene, både profesjonelle sjøfolk og helt alminnelige ungdommer. I senere år har Logos Hope hatt flere norske 'kadetter', dvs. studenter fra Maritim opplæring som tar ett års praksis om bord.

Ann og Bjørn Kristiansen.

LOGOS I VIETNAM I 1974

"I 1974 var jeg fire uker i Saigon, Vietnam, med Logos. Det var like før Sør-Vietnam falt. Vi var gjester av regjeringen og ble godt tatt vare på. Soldater på land passet på oss, froskemenn var stadig under skipet så ingen kunne feste bomber, det gikk krigsskip rundt skipet og helikopter over.

Folk var desperate, for de visste at Vietkong (opprørsbevegelse, red. anm.) snart ville ta over. Køene for å komme på bokhandelen om bord var mer enn en kilometer lang. Alle fikk en bibel del før de gikk i land. Kristne kom til oss og sa. "Vi vet at vi snart må gå under jorden, men vi er ikke klare, be for oss." Hele regjeringen var om bord som gjester. Statsministeren og alle regjeringsmedlemmene gikk i land med en stor bibel under armen.

Under hele oppholdet hørte vi stadig skyting, og overalt hadde soldater forskanset seg bak sandsekker med geværene parat.

Noe av det sterkeste var å få møte den norske misjonærfamilien Bjørgaas. De hadde hentet spedalske, medisinsk oppgitte mennesker i slummen for å bygge en mønsterlandsby for dem et par timer fra hovedstaden. Da vi kom dit, sto beboerne i espalier med palmeblader for å ønske oss velkommen. De strålte av glede på tross av alle sine handicap fordi de hadde funnet Jesus! Vi var i tårer, en opplevelse som er sterkt forankret i hjertet mitt."

Alvhild Dahl Heggebø

Alvhild (t.v.) med to skipsvenner på Logos.

Aksel-Johan Andersen er i dag eneste nordmann på Logos Hope, og han er travelt opptatt med å forberede hjemreise.

«Å være om bord på Logos Hope har vært en stor glede!

Jeg startet en halvårsperiode som styrmanns-kadett høsten 2018. I august 2019 reiste jeg ut igjen som tredjestyrmann. Mitt ansvar var å ta vare på miljøet om bord og være trenings-ansvarlig for mannskapet slik at de vet hva de skal gjøre i en nødsituasjon. I høst ble jeg forfremmet til andrestyrmann, og fikk også ansvar for vedlikehold av alt brannvernutstyr og annet livreddende utstyr på skipet.

Fellesskapet har vært veldig givende. Med en besetning på 300 mennesker fra hele 60 forskjellige nasjoner, stopper aldri praten. Det har vært fascinerende å lære de forskjellige kulturene å kjenne.

For tiden ligger vi til ankers utenfor Abaco, Bahamas, og herfra sendes grupper fra skipet i land for å drive misjonsarbeid i lokalsamfunnet. På skipet er det også forskjellige programmer vi kan delta i, som gir åndelig vekst for den enkelte og sammenveiser oss som skips-familie.

Jeg kommer hjem til jul, og over nyttår håper jeg å få jobb som styrmann, gjerne på Fjord1 el.l.»

Norske og svenske OMere på Logos i 1981.

I løpet av disse 50 årene har Norge hatt skipsbesøk flere ganger:

- 1976 Logos i Oslo
- 1983 Logos i Bergen, Stavanger og Oslo
- 1984 Doulos i Kristiansand
- 1984 Doulos i Bergen,
ny hjelpemotor ble installert
- 2001 Logos II i Stavanger
- 2005 Logos II i Kristiansand

Aksel-Johan (t.h.) er eneste norske på skipet i høst.

Med hjerte for India

Med hjerte for India er en organisasjon som startet i 2011 av ekteparet Sigvald og Bjørg Tjomsland og datteren Åse Marit Hegland.

Tekst og foto: Åse Marit Hegland

Veien til Agra

I 1993 reiste Sigvald og Bjørg med sine fem barn til India for å se landet der den ene av døtrene er adoptert fra og besøke noen norske misjonærer. Jeg, Åse Marit, var bare ni år, men kjente allerede da at hjertet begynte å banke for India. Etter flere turer til India opplevde foreldrene mine et sterkt kall til tjeneste uten å vite hva eller hvor. De fortalte om Jesus til mennesker som kom i deres vei, og fikk etter hvert kontakt med en pastor som drev menighet i sitt eget hjem i Agra.

Barnehjem

Slik startet arbeidet «*Med hjerte for India*». Vi begynte å støtte pastor Gupta og menigheten i Agra i 2002. I tillegg til menighetsarbeidet, ønsket han og familien å starte et barnehjem. Jeg opplevde at det rørte ved noe i meg. Jeg hadde lenge ønsket å hjelpe barn samtidig som de fikk bli kjent med Jesus. Jeg begynte en innsamling hjemme i Norge, og fikk snart nok til at pastorfamilien kunne

ta til seg fem barn i sitt hjem, gi dem mat og klær og sende dem på skole.

Arbeidet vokste

Med støtte fra vennene i Norge vokste menigheten, og det ble bygget møtesal og startet søndagsskole. Barnehjemmet vokste også - fem barn ble fort til ti og atten. Vi fikk kjøpt en tomt utenfor sentrum der vi bygget to hus med god plass til barna og medarbeiderne, kontor, gjesterom, besøksrom, garasje og lekeplass. Vi støtter også andre prosjekter som bekjente og andre pastorer i India driver, med enkeltbeløp. I begynnelsen drev menigheten mange bibelgrupper. Nå er de mer forsiktige med oppsøkende evangelisering pga. myndighetene. Til tross for forfølgelse, får mange mennesker høre evangeliet, og vi støtter også noen evangelister.

Fra barnehjem til dagsenter

Etter 15 år med barnehjemsdrift satte myndighetene en stopper for arbeidet. Men i september i år kunne

vi starte dagsenter der vi hadde hatt barnehjem. Dit kommer 30-35 barn hver dag for undervisning, lek, leksehjelp og noe å bite i.

Skole

På den samme tomten bygges det nå en barneskole som skal være ferdigstilt i løpet av 2020, og så håper vi å få startet en god kristen skole fylt med barn og ansatte i løpet av 2021, om alt går i orden. Dette vil bli et løft for nærmiljøet og en stor mulighet til å formidle Jesu kjærlighet og velsignelse.

Samarbeid med OM

Høsten 2020 gikk *Med hjerte for India* inn i et samarbeid med OM. Det innebærer bl.a. at mennesker som ønsker å støtte arbeidet økonomisk kan gjøre det gjennom OM. Det vil også bli muligheter for team-tur til India, og vi håper på enda flere muligheter til å spre evangeliet til de minst nådde når vi kan stå sammen i tjenesten. Det vil også bli informert om OM på arrangementer *Med hjerte for India* skal ha her i Norge.

For mer informasjon, ta kontakt med **OM-kontoret**. Ta gjerne en titt på hjemmesiden til *Med hjerte for India*: india.tjomsland.net

OM Sverige 50 år

Samtidig som vi feirer 40-årsjubileum i OM Norge, feirer OM Sverige 50-årsjubileum.

Tekst: Anne-Berit G. Aanestad

Foto: OM Sverige

Familien Ström var viktige for oppstarten av OM i Sverige.

I 1970 åpnet Sverige sitt første OM-kontor - i en snekkerbod i Smålandsstenar. Herfra ble også arbeidet i Norge, Danmark og Finland koordinert, inntil det ble opprettet nasjonale OM-kontor der. I 1986 flyttet kontoret til Jönköping. OM Sveriges første landsleder var Hans Ström, som fikk stor betydning også for oppstarten av OM i Norge.

Det svenske OM-kontoret trådte til da OM Norge stod uten landsleder et par år i første halvdel av 90-tallet, og hjalp med både regnskapene og trykking av "Med håp til alle folk".

I 1994 var OM Sverige vertskap for Love Europe-konferansen, og ikke lenge etter begynte de å ta imot årsteam. I dag er det flere internasjonale OM-team som arbeider med menighetsplanting i Sverige.

Vi gratulerer OM Sverige med 50 år!

I forstadene Bergsjön i Göteborg og Rosengård i Malmö, der det er spesielt mange innvandrere, har OM Sverige team som i samarbeid med lokale menigheter og organisasjoner har som mål å starte levende fellesskap av Jesus-etterfølgere blant de minst nådde.

Besøk av team fra Bildøy bibelskole

I september var vi så heldige å få besøk av en flott gjeng fra Bildøy bibelskole. Tolv elever fra disippellinja kom sammen med lærer Gunhild Redse Cornelius og 2.-klassing og medhjelper Tormod Vistnes, kjørende over fjellet i to minibusser.

Tekst og foto: Bente Hinz

Vi fikk låne Vågsbygd Bedehus på dagtid, og møttes der hver formiddag for noen timers undervisning. Vi fikk lære om det å dele vitnesbyrdet sitt, om misjon i muslimske land, om å høre Guds stemme og hvordan vite at Gud har kalt meg til misjon.

Det å gå ut og møte fremmede på gata kan være utfordrende for noen og enhver, og spesielt om man aldri

har gjort dette før. Utfordringen var første dag å kjøre opp til Slettheia og invitere innvandrere til internasjonal kveld, som elevene selv skulle planlegge og gjennomføre i Vågsbygd Frikirke. De fleste var spente og nervøse på forhånd. Vi delte oss i grupper på to eller tre. Flere av elevene utfordret seg selv og snakket med mennesker de traff, og noen delte tro. Stemningen etterpå var helt klart positiv. En

av elevene uttrykte at «Det var jo mye lettere å komme i snakk med folk enn jeg hadde forventet». På onsdag var gjengen med på FRIMAT, frikirkens matutdeling. Noen hjalp til med pakking av matkasser, noen var med og dele dem ut sammen med brevene «the Father's letter» på ulike språk, samt invitere mottakerne av maten til den internasjonale festen neste kveld.

Internasjonal kveld i Vågsbygd Frikirke ble en fantastisk festdag. Med koronarestriksjoner på plass, samt mat, program og lokaler, var vi alle veldig spente på om det ville komme noen. Men da kvelden kom, strømmet det inn familier fra flere ulike kulturer – flere av dem hadde hatt barna på leir i sommer. Over 50 personer var samlet denne kvelden. Bibelskoleelevene sto for hele programmet, samt matlagingen og serveringen - og det klarte de med glans. De delte sang og dans, egenkomponert dikt, leker og vitnesbyrd, og holdt andakt. Alle hygget seg, og flere av kvinnene i familiene uttrykte ønske om å fortsette å møtes. De ville også komme på den norske språk-kafeen som vi nettopp har startet i Svalekollen.

"Det å sjå korleis mennesker og OM tar misjonsbefalinga på alvor, og få ta del i det arbeidet dei gjer har vore skikkelig trusstyrkande. Håper dette er noko som vil gje meg frimod til å vie mitt liv til Jesus."

- Jone Viste, elev

"Eg grudde meg litt til dei mange utfordringane vi fekk, men er veldig glad for at vi blei oppmuntra til å gjere det og at vi fekk møte så mange fine menneske."

- Oda Nathalie Brunstad, elev

Vi takker Bildøy bibelskole og disippellinja for besøket. Takk for at dere ga av dere selv – en stor velsignelse for oss i OM Norge og mange mennesker på Slettheia. Vi vil samtidig utfordre andre bibelskoler og menigheter til å sende oss team. Grensene til enkelte land er kanskje stengt for misjon, men ikke her. Dere er hjertelig velkommen, og vi kan legge opp et program sammen slik at dere får den utfordringen dere ønsker.

"Jeg har selv vært ute med OM tidligere (Doulos og Sør-Afrika). For meg var tiden på Doulos livsforvandlende. Utrolig flott å være med OM disse dagene, bli inspirert og utfordret og være med å bety noe for Slettheia. Dette ble en meningsfull og flott uke for studentene. Gud velsigne dere!"

- Gunhild Redse Cornelius, lærer

Love Slettheia språk-kafé

- lære språk, bygge vennskap og spre Guds kjærlighet

Tekst: Maria Benavides

En drøm har blitt til virkelighet for OM Norge!

I begynnelsen av mai bestemte vi oss for å gå i tro for noe Gud hadde lagt på hjertene våre. Vi opprettet språk-kafé, i første omgang digitalt grunnet pandemien. Den første språk-kafeen ble holdt 13. mai, og gjester fra 12 ulike land deltok. Vi bestemte oss for å fortsette å møtes på denne måten.

Sommerleiren "Love Slettheia" i juni/juli hadde fylt oss med glede og begeistring, men også med tanker og bønner for hvordan vi skulle opprettholde kontakten med familiene som hadde deltatt. Hvordan drive oppfølgingsarbeidet og fortsette å bygge vennskap? Hvordan kan vi spre Guds kjærlighet rundt oss? Spørsmålene og bønnene ble starten på noe nytt for OM-basen vår i Norge.

I september ble det mulig å møtes fysisk i små grupper. For mange er det en stor utfordring å lære språk, få venner, være langt unna slektninger og legge minner bak

seg for å starte et nytt kapittel i livet. Det er mye usikkerhet, men også håp.

Vi ønsket å legge til rette for at deltagerne skulle føle seg avslappet og fri til å dele med hverandre, og få mulighet til språklæring. Vi lette etter temaer i Bibelen som relaterer til dagliglivet. Jesus forklarte og illustrerte Guds rike gjennom historier som mennesker kunne kjenne seg igjen i. Evangeliene er nedskrevet for at de skal leves ut i hverdagen. Når vi snakker om naturen, kan vi snakke om Gud vår skaper. Når vi snakker om tradisjonell mat i andre kulturer, kan vi relatere det til den åndelige maten kroppen trenger, og at Jesus er livets brød. Når vi snakker om feiringer, kan vi knytte det til den store gleden i Himmelen hver gang en synder vender om til Jesus Kristus. Vi kan snakke om hvor viktig det er med lys i vintermørket, og at Jesus er lyset i våre liv.

Love Slettheia språk-kafé har gitt oss en flott mulighet til å bli bedre kjent med mennesker. Noen av kvinnene inviterte med seg venninner, og vi har samtalt og bedt sammen.

“Hvilke drømmer har du for fremtiden?” var tema for en av samlingene våre. Deltagerne var så glade for at de fikk hjelp til å forstå bibelverset fra Jeremia 29, 11 - *For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp* - at de ba oss sende dem bildet med bibelverset etterpå!

Vi vet at Gud virker i hjertene deres, og er takknemlige for å få være en del av hans plan. Be om at vi, i tillegg til å gi julegaver, får dele de gode nyhetene om Jesus og hans kjærlighet med familiene vi besøker denne julen.

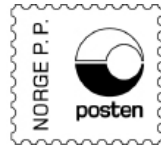
Du kan bli en del av det Gud gjør gjennom Love Slettheia ved å be, gi penger, eller melde deg som frivillig!

Mer informasjon:
www.gbaships.org
www.logoshope.org

Til tross for pandemien er det fortsatt mulig å bli med på Logos Hope. Kontakt det norske OM-kontoret for mer informasjon, www.om.org.

	
	<p>Malermester Bjarne Andreassen tlf: 91 58 60 70 Tømmerstø, Kristiansand maling/tapetsering/gulvlegging/sliping</p>
	
 	<p>Projektor, tolkesystem og alt i AV-utstyr - ein leverandør som bryr seg 6100 Volda - Tlf: 70 07 85 11 www.andas.com</p>

Returadresse:

Operasjon Mobilisering Norge
Svalekollen 6 B, 4626 Kristiansand

Love Slettheia Juleprosjekt

Vipps: 103515

**Bankkonto:
3000 14 81009**

*”For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.
Herreveldet er lagt på hans skulder.”*

Jes. 9,6.

Vi ønsker alle våre lesere en god jul og et velsignet nytt år!